

[Hauch.]

I anledning af et par bemærkninger, der faldt fra det ærede medlem hr. Karl Olsen, vil jeg sige, at blandt vore principielle betragtninger i forbindelse med dette forslag har været den, at vi ikke gennem dette, som efter vor mening er en nødforanstaltning, har villet være med til at røre ved principperne i den tjenestemandsløvslov, som vi var med til at gennemføre i 1946, og nogle af de forslag, som det ærede medlem hr. Karl Olsen har været inde på, berører jo i høj grad også tjenestemandsløvens principper.

Der er opnået enighed i udvalget om at indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret, og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen har jo altså bekæmpet sit sind og undladt at stille det ændringsforslag, som ville have været en naturlig konsekvens af hans tale ved første behandling, så derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale ét stemme for lovforslaget, således som det foreligger. Derimod må jeg anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske parti.

Mogens Føg: Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der finder det helt urimeligt, at pensionisterne ikke skulle have de samme forhøjelser som tjenestemændene. Pensionisterne føler i mindst lige så høj grad tidernes tryk som deres yngre standsfæller, og heller ikke jeg kan anerkende den højtærede ministers argumentation, hvorefter det alene eller hovedsagelig skulle være konkurrencen fra de frie erhverv, som var bestemmende for disse forhøjelser. Men dobbelt urimeligt virker det, at pensionisterne ikke følger trop med tjenestemændene, på baggrund af at der synes at være en meget betydelig del af medlemmerne i denne sal, ja, måske et flertal, som virkelig har ønsket og ønsker, at pensionisternes kår skal forbedres i tilsvarende grad som de virksomme tjenestemænds.

Man har i dagspressen — som den ærede foregående taler (Hauch) nævnte det — kunnet læse referater af udvalgets møder. Det er jo således, at det ikke er tilladt her i salen at referere, hvad der foregår i udvalgene, men man har den fordel som oftest at kunne læse det i dagspressen. Det fremgik af disse referater, at den væsentlige motivering for ikke at forhøje pensionisternes tillæg var den, at finansministeren ikke ville gå udover, hvad han var blevet enig med tjenestemandsgeselskaberne om. Det er denne motivering — som jeg iøvrigt har mødt tidligere — der kalder mig frem. Det *kan* ikke være sådan, og *må* ikke

være sådan, at rigsdagen føler sig tvunget til at gå imod det, som den egentlig synes er rimeligt, fordi den føler sig bundet af en ministers aftale med tjenestemandsgeselskaberne eller andre organisationer. Gør man det, og bliver det et fremherskende princip, så nærmer vi os korporative principper, som jeg ikke tror vi er tjent med at arbejde under herhjemme i denne henseende. Det kan være meget godt, at de, der har samme mening som jeg med hensyn til pensionisternes sag, beklager, at det ikke er lykkedes at skaffe pensionisterne mere. Jeg synes, det havde været bedre, i hvert fald for pensionisterne af betydelig større værdi, hvis de ærede medlemmer ikke havde ladet det blive ved en beklagelse, men havde indset, at det princip, hvorefter den højtærede finansminister har tilbagevist dem, lagt pres på dem, er i strid med de principper, hvorefter vi sædvanligvis virker under parlamentariske former.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker udvalget for den indstilling, det er endt i, hvorefter forslaget foreslås ophøjet til lov i den skikkelse, hvori det foreligger.

Der kan ikke for mig være nogen anledning til at gøre mange bemærkninger i anledning af betænkningen. Betænkningen optrækker på ny en del synspunkter, som er gjort gældende ved første behandling, og jeg må have lov til — også for ikke at trække tiden for stærkt ud — at henvise til min ret udførlige argumentation ved lovforslagets første behandling.

I anledning af det første ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side, skal jeg gøre den bemærkning, at mens regeringsforslaget koster 22 mill. kr. om året, koster det kommunistiske ændringsforslag 66 mill. kr. om året, og for indeværende år, hvor regeringens forslag koster 28 mill. kr., koster kommunisternes forslag mellem 82 og 83 mill. kr. Da man i forvejen har stillet forslag til beslutning om nedsættelse af skatterne på 250 mill. kr., så er man altså på god vej fra kommunistisk side. Der kan ikke være nogen art af rimelighed i, at jeg skulle gå ind i nogen form for saglig debat af det stykke himmelråbende demagogi, kommunisterne her præsterer. Det skal jeg derfor også for mit vedkommende undlade.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger. For det første må jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det er ikke rigtigt, at pensionisterne ikke har nogen forhandlingsret. Denne bemærkning gælder også det ærede medlem hr. Svend Jørgensen. Tjenestemandsløvsloven fastsætter sine bestem-